

DI 07/11 Dinsdagavondfilm Het smelt (Veerle Baetens) 4**** UGC Antwerpen

Het smelt laat voelen hoe diep het verraad van schuldig verzuim kan snijden. **Veerle Baetens** debuteert als regisseur met **Het smelt**, een heftige film over (on)schuld en een onuitgesproken verraad.

Ruben Aerts, *De Standaard*, 23/10/23

Van Veerle Baetens en met Charlotte De Bruyne, Rosa Marchant

Duur: 111 min.

Acteurs zoeken altijd nieuwe rollen om te spelen, dat is maar logisch. Soms vinden ze die zomaar achter de camera.

Jeroen Perceval debuteerde twee jaar geleden als regisseur met *Dealer*, **Charlotte Vandermeersch** deed dat vorig jaar met *De acht bergen*. Nu komt **Veerle Baetens** aan de beurt. Enkel de vergeetachtigen vallen uit de lucht: al in 2016 raakte bekend dat de actrice **Het smelt** van **Lize Spit** zou verfilmen.

Het moet wel dat Baetens hongerig was voor een uitdaging. Je zet je tanden niet in zo'n vuistdikke, bejubelde debuutroman als je enkel snakt naar een snel tussendoortje. Dat is haar regiedebuut ook niet geworden. Luchtig of frivol al evenmin. Over **Het smelt** hangt meteen vanaf het begin een nare schaduw. Gaandeweg wordt pas duidelijk hoe donker die echt is.

Tenzij de roman nog vers tussen je oren zit, want het verhaal van de film volgt dat van het boek. Hoe Eva, een vrouw van om en bij de dertig, terugkeert naar haar geboortedorp voor een reüniefest. In haar kofferbak: een curverbox die ze vulde met water en eerst enkele dagen in de vriezer liet staan.

Raadselachtig schippert de film tussen dat heden en een verleden waarin ze een 13-jarig meisje is, ergens tussen kind en adolescent zijn in. Vol onschuld en toch popelend om bij de grote mensen te horen. Of toch al zeker bij grote kinderen zoals Tim en Laurens, haar beste vrienden. Met de belofte van een zakcentje lokken zij meisjes naar de hooizolder. Ze hoeven enkel een raadseltje op te lossen door ja-nee vragen te stellen. Maar bij elk negatief antwoord moeten ze wel een kledingstuk uittrekken.

Dat kun je wegwuiven als onschuldige spelletjes van beginnende pubers, die het voelen jeuken en kriebelen op

nieuwe plekken. Maar het gaat toch een stuk verder dan ≎gelijk oversteken≎.

Onontkoombaar

Wat is *Het smelt* een mokerslag van een film, onheilspellend en finaal onontkoombaar. Misschien hadden we boek en film bij de eerste kijkbeurt nog wat fanatiek liggen vergelijken. Het is een nodeloze oefening: de twee blijven feilloos naast elkaar overeind. Net omdat het verhaal loskomt van het papier en de acteurs alle kansen krijgen (en grijpen) om te laten zien wat ze zonder overtollige dialogen of voice-over kunnen overbrengen. *Het smelt* wil niet zo nodig indruk maken met filmische bravoure, het laat in de eerste plaats zijn cast schitteren.

Baetens bewijst zich een vakkundige en beheerste verteller. De regisseuse-scenariste maakt indruk met hoe ze die bijna 500 pagina≎s tellende turf tot een compact scenario wist te bewerken. De film blijft in grote mate trouw aan het boek en zijn opbouw. Maar toch ontbreekt het haar adaptatie niet aan eigenheid.

Indrukwekkend is de vertolking van **Charlotte De Bruyne** (*De twaalf, Tori et Lokita*) in de rol van de volwassen Eva. Ze is gesloten, voelt zich verstoten. Ze verhuult iets waar zelfs de grootste ijsblok bij in het niet valt.

Daar staat **Rosa Marchant** tegenover, de actrice die sterk debuteert als de jonge Eva. Hunkerend naar geborgenheid, bevestiging en liefst ook een scheutje liefde. Maar het gezin waarin ze opgroeit, is te wankel om haar te geven wat haar toekomt.

Zijn kinderen even (on)schuldig als het gedrag dat ze stellen? *Het smelt* is een schokkende film over even achtelozes als pesterige wandaden. Over wat te heftig is om over te kunnen praten (hoewel dat minder destructief is dan opkroppen). Vooral laat Baetens≎ onsentimentele debuut voelen hoe diep het verraad van schuldig verzuim kan snijden.

Praat, luister, kijk niet weg, fluistert Baetens tussen de scènes door. **Wuif niets weg**.

Bijdrage: op vertoon van je geldige Oeverlidkaart koop je van de verantwoordelijke een filmticketje dat ≎ 8 kost i.p.v. het standaardtarief van ≎ 13,40. Voor deze film in **Zaal Rex** betaal je **voor een normaal ticket** zelfs ≎ 14,40.

Na de film gaan we samen nog iets drinken in de buurt.

Afspraakuur: 19u10

Afspraakplaats: UGC, Van Ertbornstraat 17, Antwerpen. Rechts van de kassa's!

Wegwijzer: Door het feit dat UGC gelegen is aan de Van Ertbornstraat 17, een zijstraat van De Keyserlei, is het zeer vlot bereikbaar met het openbaar vervoer (trein, tram, bus). Met je filmticket kan je ook goedkoper parkeren in de ondergrondse, bewaakte parking De Keyser aan de Van Ertbornstraat (net naast de inkom van de UGC. Slechts ≎ 3 voor 3 uren!) Valideer je parkingticket op de verdieping.

Aanvangsuur: 19u30

Info: Ben VdP - 0470 90 24 73

of: Luc F - 0484 98 38 37